

Albina

REVISTĂ - POPULARĂ

apare

în fiecare

Duminică.

Comitetul de Redacție:

Ion Kaiînderu
 P. Gârboviceanu
 G. Coșbuc
 General P. V. Năsturel
 G. Adameșcu
 I. Ţescu
 P. Dulfu
 V. S. Moga
 N. Nicolaescu
 Gr. Teodossiu
 Const. C. Pop-Tașcă.

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală

TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No 145 (lângă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alese, briliantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomezi de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princesse și cosmetice igienice, piepțini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, thermometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tualete.

Articole pentru menagiu, ca : ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirt denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sârmă pentru parcheto, etc.

Diferite ierburi alese, rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri in și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat ulei din ficat de morun pentru cura de iarnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum : bugiie, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayoane, ciaiuri drageie, elixire, emulsiuni uleioase, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuițate la vindecarea suferinșilor cărora s'le redeva sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de caucucărie și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetriceii și Chirurgiei, Opticeii și Dentisticeii, ca : vată și tifoane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciu, canule, injectoare și sistematice irigatoare pentru Moașe și Lehuse, pompe trage-lapte și biberoane, plosci și ligheane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, seringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corseto elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulverisatoare și vaporisatoare, preservative, suspensoare thermometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu platină, faianță și porțelan, ochelari, foarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parte a Țării, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr. . . . . 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu lină. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

Carmen Sylva. Cina cea de taină (poezie). — Th. D. Speranția. Excursiunile școlare. — N. Nicolaescu și Gh. Stolnescu. Roirea albinelor. — Dr. X. Lupa. Folosoale înfirmeriilor și ale băilor populare. — A., Nicolae Ionescu. — Livius Velovan. Folosul semănatului cu mășina. — Dr. Irinia Popescu. Etatea la care trebuie pusă cărlanii la muncă. — P. Dulfu. Să fugi de fapta rea (poezie). — D. Teleor. Cum se scriea pe la 1846. — V. D. Ștefănescu. Mai bine o învoială strâmbă decât o judecată dreaptă. — A. Vântul, Bogăția. — I. Kallinderu. O circulară. — Cinea, O faptă bună. — Gh. Manolescu. Din literatura populară. — Din lume, Albinele și pomii roditori. — Vorbe de copil. — Către abonați. — Bibliografie. — Informațiuni. — Locul cel mai cald în Europa. — Dela sate. — Mulțumiri. — Licitațiuni.

Sfaturi: Un mijloc contra clonțanilor. — Rețetă pentru buba neagră. — Ca să scăpați de buruienile de pe drumurile grădinelor. — Puneți var la sfecă.

Ilustrațiuni: Copii în excursiune. — Roiul atârnat de cracă. — Fagure. — Cina cea de taină. — Arabul și calul său. — Copii bețivilor sunt poeți, idiști și zac de boale urâte.

CIINA CEA DE TAINĂ

DE

GARMEN SYLVA

Zise Crist: „O să mă vândă
 Unul dintre voi!“ Și-amară
 I-a pătrunș atunci durerea
 Pe-ucenici, și-L întrebără:
 Doamne, eu?

Și Ion neștrămutatul,
 Vai, și Petru, plin de spaimă,
 Și 'mprejur din nou cu toții
 Tremurând pe rând îngaimă:
 Doamne, eu?

Ce să zic atunci eu, biata,
 Eu cu inima mea slabă —
 Când și cei tari în credință,
 Când și înșăși stânca 'ntrebă:
 Doamne, eu?

Excursiunile școlare.

— Ați făcut în acest an ceva excursiuni școlare?

— Apoi unde să faci excursiuni aicea? N'ai nici monumente, n'ai nici locuri istorice!... Așa mi-a răspuns odată un dascăl. Și eră unul din dascălii buni.

Eră dascăl bun dar nu putea face excursiuni cu școlarii din pricină că nu avea nici locuri istorice, nici monumente.

Și sunt mulți chiar dintre dascălii buni cari cred asemenea lucru.

Sunt mulți dascăli buni cari cred că un elev dacă nu știe să spună pe din afară regula înmulțirii, atunci nu știe înmulțirea, chiar de ar fi cât de meșter elevul să facă înmulțirea.

Sunt încă mulți dascăli, de toate gradele, pentru cari toată știința se cuprinde în putința de a spune regula ori de a recita un text respectiv... De aceea e firesc lucru ca și mulți școlari să creadă tot astfel.

Stai odată de vorbă cu un elev, și-l vezi că se gândește, răspunde la întebare, îți pricepe întrebarea pricepe după puterile lui rostul lucrurilor, își dă seamă de ele, nu e prost.

Du-te însă mai în urmă ca profesor și pune aceluiași elev întrebări mult mai ușoare și vei vedea că ori nu'ți răspunde ori îți răspunde alandala, par'că nu mai gândește, par'că nu'ți pricepe întrebarea, parcă e prost.

De ce?

Pentru că în fața ta, profesor, el nu se mai gândește la lucrurile de cari l'ai întebat, el din contră se gândește numai la cartea lui de școală, se gândește oare în ce colț, în ce parte a cărții lui o fi cuprins răspunsul la întrebarea ta.

Știința nu vine din colțul cărții, știința vine din observarea lucrurilor. Și ceea ce este în colțul cărții și în toată cartea vine tot din observarea lucrurilor. Și cine n'a observat lucrurile nu pricepe nici ceea ce este în carte.

Când de pildă citești într'o carte că fumul se ridică în sus, negreșit că înțelegi. Dar pentru ce înțelegi? Pentru că de atâtea ori ai văzut fum ridicându-se în sus. Dar dacă nici odată n'ai fi văzut fum ridicându-se? Negreșit că n'ai fi înțeles. Poate chiar te-ai fi și revoltat. Ai fi zis: Cum se poate fumul să se ridice în sus, când toți corpii cad în jos!

Cine ar fi crezut oare că aburii de apă pot să aibă atâta putere! Cine ar fi crezut oare că o căldare cu apă fiartă ar putea fi în stare să tragă atâta greutate, atâtea vagoane cum trag astăzi mașinele de drum de fier?

Excursiunile școlare sunt cele mai bune mijloace de a pune copiii în fața naturii, în fața lucrurilor din observarea cărora ese toată priceperea și toată știința.

Ca să faci excursiuni școlare nu e nevoie numai decât

de locuri istorice și de monumente. Toate locurile și lucrurile pe cari D-zeu le-a lăsat pe pământ, sunt locuri istorice și monumente de cel mai mare interes pentru excursiuni școlare.

Tot ce-ți ese înainte, tot ce întâlnești în cale e ceva care trebuie să atragă luarea aminte a excursioniștilor școlari. De pildă:

Iată înaintea ta *drum*. Dar de ce drumul e pe acolo și nu e pe dincolo? Pentrucă pe acolo e mai de-a dreptul de mers de pildă, la podul gârlei.

— Dar de ce oamenii caută să meargă pe unde e mai de-a dreptul?

Copii în excursiune.

— Pentrucă pe unde e mai de-a dreptul ajung mai curând, dacă nu e vre'o piedică.

— Dar de ce pământul de pe drum e mai bătut, mai îndesat de cât pe câmp pe unde nu e drum?

— Pentrucă cei ce merg calcă pământul cu picioarele, îl îndeasă, etc.

— Pentru ce drumurile se pietruiesc?

— De ce pe unde e pietruit nu se face noroiu?

— Pentru ce șoselele se fac mai ridicate la mijloc.

— De ce se fac șanțuri pe marginile drumului?

— De ce se fac îngrădituri sau parapete pe marginile unor drumuri?

— De ce drumul merge drept la pod?

— De ce podul de peste gârlă e făcut tocmai pe unde trece drumul? etc. etc.

Iată numai *despre drum* atâtea întrebări și pricini de gândit și de observat și de vorbit. Și încă pricini pe cari le găsim scriind la birou, departe de drum și de excursiune.

Tot așa se poate găsi despre câmp, despre casă, despre gard, despre pământ, etc.

De ce fac oamenii case? De ce casele se pun la rând pe lângă drum? De ce casele sunt acoperite? De ce acoperământul e înclinat? De ce casa are ferestre? De ce are uși? De ce are curte? De ce curtea e împrejmuată? De ce are poartă?

Excursiunile disciplinează gândul și mintea, învățându-le a înțelege că în lume toate lucrurile își au rostul lor și nimic nu este fără rost.

Excursiunile sunt baza învățaturii: Experiență nu recitare.

Th. D. Sperantia.

ROIREA ALBINELOR (1).

Timpul când albinele roiesc e supus înrâurilor din afară ale vremii și ale belșugului de flori și se schimbă dela un ținut la altul, ba chiar în acelaș loc, după ani. De obicei, la noi roirea începe pe la jumătatea lui Maiu și se prelungește până pe la 20 Iunie. La munte e mai târzie, iar în țările mai călduroase începe din Aprilie. Roiul ies între ceasurile 10 dimineața și 3 după amiază și rar mai nainte sau mai târziu și anume la 20, unul. Cei mai mulți își iau sborul între ceasurile 12 și 2. Roiul ies pe timp senin și liniștit, fără vânt. Timpul liniștit e priitor roirii. Caldura zilei trebuie să fie la umbră mai mare de 20 de grade centigrade; prea rar albinele roiesc pe o căldură mai mică de 20°, dar nici odată sub 16°. Albinele sunt atâtate la roire, de razele soarelui când bat în urdiniș, ori chiar străbat în cuibul puetului.

Imprejurările din afară n'au însă înrâuriri hotărâtoare asupra roirii. Ele stârnesc roirea, dar n'o pricinuesc. Pricinile, cari împing albinele la roire sunt altele și anume:

1) *Soiul albinelor.* Unele soiuri de albine sunt pornite spre roire mai mult decât altele. Roiul ieșiți dintr'unii stupi trăesc și înfloresc; iar ai altora pier. Aproape la jumătate din roi li se stinge neamul, ori câtă îngrijire li s'ar da. Unele soiuri de albine au dar mai multă putere de viață. Prin urmare când cinevâ își cumpără stupi, trebuie să aleagă neamul de albine, care are mai multă trăinicie. De asemenea când începi albinăritul nu ești nici odată sigur de isbândă cu un singur stup.

2) *Vârsta măteii.* Cei dintâi roi ies cu măteii cari au vârsta dela 3 ani în jos și mai mult cu măteile de 2 ani. Prin urmare, dacă voim a stăvilii roirea, trebuie să primenim măteile în fiecare an. Timpul cel mai potrivit pentru aceasta e cu 10—15 zile înainte de culesul cel mare al mierii. Dar nici acest mijloc nu împiedică cu desăvârșire roirea, fiindcă o parte din albine pot să însoțească matca cea nouă la ieșirea ei după trântori și cu acest prilej se face roirea cea dintâiu.

(1) Vezi No. 22.

3) *Trântorii*. În timpul culesului celui mare, un stup nu dă nici odată roiu, dacă n'are trântori. Prin urmare dacă voim ca trântorii să nu înrăurească asupra roirii, nu e destul să-i împuținăm, ci trebuie să-i stârpim cu totul. Dar aceasta nu ne stă în putință și nu e nici bine s'o facem, pentru că albinele dacă n'au trântori ieșiți din matca lor, primesc pe alții streini, și apoi trântorii sunt trebuincioși pentru rodnicia măteii.

4) *Felul stupului* înrăurește cu deosebire asupra roirii, mai ales din pricina încăperii sale. Când o matcă rodnică umple fagurii cu mult puet, locul din stup devine prea mic și albinele se văd silite să plece. Albinele cari stau în stupi mari roiesc rar de tot. Astfel s'a dovedit că din 100 stupi, cu încăpere de 35—40 litri (două băncioare sau doi dubli decaltri) 60—70 dau roi. Din 100 stupi cu încăpere de 50—60 litri, numai 25—30 dau roi, pe când la stupii mai mari, numărul roilor se ridică abia la 5 la sută.

Roiul atârnat de cracă.

Mărimea roiului e în strânsă legătură cu încăperea stupului. Un roi e cu atât mai bun, cu cât e mai mare; și e cu atât mai mare cu cât stupul din care iese e mai încăpător. Stupii de 30—35 de litri dau cei dintâi roi de 2—3 kilograme, greutate; stupii de 40—60 litri, dau roi de 3—4 kilograme; pe când roii ieșiți din stupi de 80—150 litri cântăresc 5—6 kilograme.

5) *Căsuțele pe cari le are matca pentru ouat*. Cei mai mulți

roi fug când matca și albinele încep să se certe pe celulele în cari să și pună una ouăle, iar celelalte mierea adunată. Ca să înlăturăm roitul pricinuit din lipsa de loc pentru ouat, trebuie să îngrijim ca totdeauna matca să aibă în cuib una sau două rame goale.

6) *Căldura din năuntru stupului.* Căldura din năuntru stupului crește, ajungând până la 39 și 40 de grade. Musca multă înghesuită într'un stup neîncăpător se innăbușește și e nevoită să-și caute locuință într'altă parte. Căldura mare din stup o înlătură o locuință, care să nu se încălză de arșița soarelui, iar aerul din ea să se primenească fără să o răcească. Dacă în Aprilie, o căldură mare în stup priește puetului, în timpul roirii trebuie să o potolim prin deschiderea urdinișului întreg și chiar prin ridicarea stupului cu 3—4 milimetri de pe podina lui.

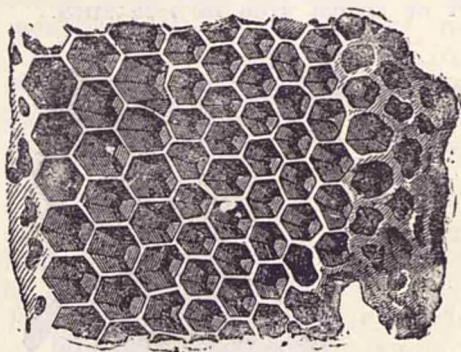

Figure.

7) *Belșugul de flori.* Albinele roiesc de obicei după ce a început culesul cel mare de miere, și în mijlocie la o săptămână. Albinele se așteaptă totdeauna la un belșug mare de miere, pe care să nu aibă unde s'o pună și să fie silite a roî. De aceea înainte de cules, ele încep a clădi botci, pe cari le fac cu 8—10 zile înainte de ieșirea celui dintâiu roi. Vom cercetă dar stupii la vreme și vom nimici botcile dacă vom să împiedicăm roirea.

E bine să lăsăm albinele a roî în voia lor? Sătenii împărtășesc credința că stupul bun dă trei roi. Am avut prilejul să vedem chiar învățători cari se îndeletnicesc cu albinăritul, judecând astfel lucrurile și bucurându-se de stupii dela cari au dobândit 3—4 roi, într'o vară. Dar în trei ani, cât am urmărit stupii lor, n'am dovedit nici o sporire a acestora. Am văzut cum din 10—12 stupi cari îi aveau primăvara, băgau în iarnă 30—40 de roi, dar nu scoteau cu viață decât tot 10—12. Ceilalți pieriau de foame și de frig. Și e greu să scoți din capul omului păreri înrădăcinate. Numai

roiul dintăiu e bun. Ceilalți trebuiesc împiedecați de a ieși sau împreunați cu alții, ca să facem din mai mulți, unul mare. Roi mici nu pot să-și adune provizie destulă, ca să iasă din iarnă, și nu-și pot face căldura trebuincioasă pe frigul cel mare. Fără provizie nici matca nu se pune la începutul primăverii cu toată puterea la ouat, ca să înmulțească musca. De aceea un roi mic cu greu crește în albine. O populație mare are totdeauna spor la adunatul mierii, mai ales în locurile cu flori puține. Un stup cu muscă multă adună odată și jumătate mai multă miere, decât doi stupi, cari ar avea împreună tot atâtea albine. Și mierea multă face totdeauna muscă multă. Aceasta este taina de isbândă la albinărit.

Mulți cred însă că cu cât vor avea mai mulți stupi, cu atâta vor lua dela ei mai multă miere. Mulți stupi slabi ne mănâncă timpul și munca fără folos. De aceea împiedecarea roilor de a ieși va să zică scutirea noastră de muncă zadarnică.

S'au arătat multechipuri de a împiedeca roirea; dar nici unul nu isbutește totdeauna, mai ales la un stup prins de boala roirii.

1) Cel mai lesnicios mijloc e schimbarea unui stup gata de roit, cu altul mai slab, trecând pe unul în locul celuilalt. Aceasta se face în toiul culesului, într'o zi călduroasă, când multe albine au ieșit la câmp. Stupul gata de roit va pierde albinele de pe câmp, care la întoarcere vor intra în stupul cel slab, spre a-l imputernici și îi va trece pofta de roit.

2) Prin nimicirea botcilor de mătcă, lăsându-se numai una, pentru cazul când albinele ar avea de gând să-și primească matca.

3) Prin înmulțirea mai mult a neamurilor de albine, care n'au mare înclinare firească spre roire și prin primenirea în fiecare an a mătcilor.

4) Prin așezarea albinelor în stupi mari. Aceștia astâmpără pornirea înăscută a albinelor spre roire.

5) Ferind urdinișul de bătaia soarelui, mai ales când lumina ar pătrunde în cuibul cu puet.

6) Înălăturând prin primenirea aerului, creșterea prea mare a căldurii din stup.

N. Nicolaescu și Gh. Stoinescu.

Vindecarea cancerului cu chinină. — Se vestește din Roma, că medicul de spital Dr. Depauer a izbutit să vindece un caz de cancer abdominal prin injecțiuni de chinină aplicată în amestec cu alte materii. Deslușiri despre procedura sa medicul Depauer nu dă încă, fiindcă voește să mai continue experimentările.

Foloasele infirmeriilor și ale băilor populare (1)

Al doilea scop al infirmeriei este ca să aibă omul suferind, unde se arată la doctor.

Până acuma cum ereă?

Veneam eu în comună și trăgeam la casa obștei, la primărie, acolo veneau și bolnavii. Dar la primărie e lume și lume, fel de fel de oameni, unul poate avea o boală pe care nu vrea s'o știe alții și-i venea greu și nu se arată de fel; la altul trebuie să deschid o coptură, n'aveam tot ce trebuia la primărie și apoi se făcea și murdărie, pe altul trebuia să-l ascult la piept și din pricina zgomotului din primărie nu puteam, și pentru d-voastră și pentru noi, eră greu. Acuma nu mai e așa. La infirmerie sunteți numai d-voastră bolnavii și cu mine. Acolo avem tot ce trebuie. De aceea când vine prin sat vătășelul ori agentul și vă spune că a venit doctorul, dați buzna cu toții, și mic și mare și de boale mai ușoare și de boale mai grele, la infirmerie. Acolo e scăparea d-voastră. Când nu-s eu, agentul sanitar e în toate zilele. La înțepături, la tăeturi, nu mai puneți țărână ori baligă, căci din pricina murdării care e acolo puteți și muri, mergeți la agent să vă lege rănile cu doctorii.

Al treilea scop al infirmeriei, este ca să aibă unde naște femeile oamenilor nevoeși, cu locuințe întunecoase, proaste și murdare.

Doctorii știu că o femeie după ce a născut, măta ei pe dinlăuntru este numai o rană; dacă în casă, pe patul femeii, este necurătenie sau murdărie, atunci acea murdărie răzbate până la rana matcei pe care o acoperă de puroiu și o înveninează, femeia capătă frigura lehzelor, sângele i se otrăvește prin acel puroiu și ea moare! Câte femei nu pier așa! La infirmerie însă, curățenia e mare, moașa comunei cu doctorii cu tot, e la îndemână și așa femeia nu mai este primejduită de a muri de frigura lehzelor.

Duceți-vă dar femeile să nască la infirmerie.

Pe lângă infirmerii ați văzut la Crețești, la Comana, la Hotare și veți vedea în urmă și în alte sate, ridicându-se alte clădiri, alte așezăminte: *băile sătești*, *băile populare* cum se mai chiamă. Ele sunt făcute pentru ca să aibă țărânul unde se duce să-și spele corpul, de praf și necurătenia ce se așează cu timpul pe piele, mai ales în timpul muncii. Spălarea trupului cu apă și săpun este de mare folos pentru sănătate. Pielea omului este ca o sită; ea este potricălită de o mulțime de mici găurele (borticele) pe unde sudoarea și răutățile din corp sunt date afară, prin praf (colb) și necu-

(1) Vezi No. 22.

rătenie, sudoarea se îmbăcsește, găurelele acelea se astupă și răutatea rămâne în corp, nu mai este dată afară.

Prin spălare găurelele acelea se destupă, sudoarea ese mai lesne, răcorind trupul în timpul verei, și cărând cu ea răutățile din corp, sângele umblă mai lesne în trup, pofta de mâncare crește, mâncarea folosește mai mult și puterea se îndoește.

Ca să înțelegeți mai bine, de cât de mare folos este curățenia corpului prin spălare cu apă și săpun, să vă amintesc un lucru. Toți aveți copii mici? Așa e! De ce se scaldă ei în toate serile? Tocmai pentru ca să crească și să se întărească. Păcatul este că dela'nțărcare și până când moare Românul nu se mai scaldă! Căci vara el se moaie în apă ca să se răcorească, dar nici odăta nu freacă cu săpun lipul de pe el. Cât de mult vatămă sănătații această neîngrijire! Cevă mai mult? Spuneți-mi mie care cal se îngrașă mai repede și mai bine? Cel care e hrănit din belșug și neșeselat ori cel țesălat mai des și hrănit mai așa? La armată, slavă Domnului, mâncare li se dă pe sponci, dar țeselatură de 2 ori pe zi! Și ce frumoși sunt caii din armată! Țesălatul pentru cal e spălarea pentru om. Curățenia trupului dă putere și vioiciune, dă gust de viață și gust de muncă.

Dar până acum lucrul eră greu. Țăranii n'aveau ca orășenii case anume, unde să se'mbăeze mai des. Acasă la ei, din mai multe pricini, eră greu. Acum însă guvernul a făcut în mai multe locuri această înlesnire. Grăbiți-vă dar și vă folosiți de ea! Necurătenia corpului în afară de slăbirea trupului și de trândăvie, aduce și multe boale; *răia* și bubele sânt ficele necurăteniei. Baia este muma lor vitregă Ea le va alungă și pe acestea.

Vedeți dar oameni buni, că aceste două clădiri cari s'au ridicat așa de odată în mijlocul locuințelor d-voastră, au venit cu gând bun către d-voastră, și ca să vă facă mari înlesniri. Să vă fie dragi dar, și să nu vă feriți de ele. Să le iubiți și să ziceți împreună cu mine:

Trăiască guvernul care le-a făcut!

Dr. Nicolae Lupu.

Medicul Circ. VII Herești (Ilfov).

Un mijloc contra clonțanilor (șobolanilor). Rădăcinele de odolean (leandru) rupte mărunț, alungă clonțanii din orice localitate. Mai au rădăcinile deleandru însușirea că atrag pisicile la ele, și deci atât de groaza lor, cât și de mirosul rădăcinilor de odolean, clonțanii fug. De ce dar am mai suferi clonțani, când ne putem atât de ușor scăpa de ei? Rădăcina de leandru se găsește de vânzare la drogherii și grădinari.

NICOLAE IONESCU

Sunt câteva săptămâni decând s'a stins bătrânul om politic și orator Nicolae Ionescu. Trecuse de optzeci de ani, și de multă vreme oboseala vârstei îl slăbise într'atât încât cu greu își mai putea îndeplini datoriile lui de reprezentant al națiunii, ba în vremea din urmă viața lui abia mai licăria și unii îl și credeau mort de mai înainte. Ne facem datoria să spunem cititorilor noștri cine a fost bărbatul care a trecut din viață acum.

Născut în anul 1820, Nicolae Ionescu a trăit și a lucrat cu generațiunea care a urmat celei dela 1848 și care a realizat marele act al unirii prinipatelor. Entuziast ca toți tovarășii săi de luptă, înflăcăându-se în susținerea unei idei, el avea și darul de a vorbi frumos cum puțini l-au avut în țara noastră.

Colaborator în 1856, cu marele Kogălniceanu, la ziarul *Steaua Dunării*, el a continuat a lua parte la toată activitatea politică și culturală din țara noastră până în anii din urmă.

A fost profesor de istorie la liceul Național și apoi la Universitatea din Iași, și totdeauna a știut să inspire dragoste școlarilor săi, să îi îndemne la muncă și să-i deprindă a se încălzi și ei pentru marile idei de libertate, egalitate și frăție. De aceea cu mare drag vorbiă tinerilor despre marea revoluțiune franceză și în jurul acestei mișcări, ca în jurul unui punct central, îi plăcea să grupeze o sumă de evenimente petrecute înainte sau în urmă:

A fost membru al Academiei încă dela întemeierea ei în 1860.

A fost ministru de externe în anii 1876—77 sub presidența marelui Ion Brătianu.

A fost deputat sau senator aproape în toate legislaturile dela 1864 incoace. El făcea parte și din ultima cameră care a legiferat între 1901—1904.

Ca scriitor, el a lăsat puține opere: câteva studii istorice, articole diferite și un număr de conferențe ținute la Ateneu. Acestea din urmă tractau despre *imperiul româno-bulgar* și despre *învățămintele ce se pot scoate din istoria patriei*.

Ca orator, el a fost totdeauna ascultat cu mare plăcere

și multe povestesc cu admirație despre dânsul aceia cari l-au cunoscut în floarea vârstei. Eu mi-aduc aminte că l-am auzit o singură dată, la Iași, la inaugurarea statuei lui Gheorghe Asachi, intemeetorul școalelor din Moldova. Eră pe la 1890. Ionescu, deși de aproape șaptezeci de ani, aveà încă, multă vigoare în vocea sa și un farmec deosibit. Discursul acela, mișcă pe toți cei de față și aplauze nenumărate acoperiră ultimele lui cuvinte. Mărturisind unui bătrân, ce stă lângă mine, impresia vie ce-mi făcuse, acesta îmi răspunse cu accent de mare părere de rău: «Dar să-l fi auzit acum douăzeci sau treizeci de ani!» L-am mai auzit vorbind în ultimii ani în Cameră, dar nimic acum nu mai aminteà pe acela ce *fusesse* odată Nicolae Ionescu.

Așà a fost el: un suflet curat, o inimă caldă, un visător.

A.

Cina cea de taină.

Folosul semănatului în rânduri cu mașina.

Mașina de semănat în rânduri, cu tuburi numită «mașina Drill» este recomandată de toate stațiunile agronomice din Germania ca fiind cea mai bună pentru următoarele motive: semănatul se face mai repede, mai bine și uniform. Dacă proprietarului mare îi dă mâna să cumpere o astfel de mașină, nu mai puțin și micilor agricultori, cari în Reg. Württemberg sunt asociați în așa numitele «Societăți Agricole» cari prin cotizații anuale își procură unelte și mașini agricole. Fiecare societate agricolă dintr'o comună își trimete reprezentantul ei în adunarea «generală» care se întrunește de 2 ori pe an în capitala districtului. Președintele acestei adunări este un profesor de agricultură sau o altă persoană cunoscătoare în materie agricolă. Aci se discută nevoile plugarilor, iar la urmă se procură în comun mașinele trebuincioase societăților agricole comunale, cari au un preț cu mult mai scăzut, decât dacă s'ar procură în parte. Eată deci foloasele cumpărării în comun; să vedem și folosul mașinei: Sămânța aruncată în pământ, spre a putea incolți, are nevoie de aer, umezeală și căldură; lipsind una din aceste condițiuni, încolțirea n'are loc. Dar s'a constatat, că dacă una din aceste condițiuni se află în cantitate mai mică decât strictul necesar încolțirii, aceasta încă poate suferi. Sămânța trebuie pusă în pământ la o așa adâncime încât făcătorii germinațiunii să poată lucra deopotrivă. Când semănăm trebuie să ținem seamă de acest fapt, ca unele semințe să nu cadă prea la suprafața pământului, iar altele să fie adâncite prea mult, căci atunci plantele cresc nepotrivit. Semințele adânc semănite nu incolțesc, sau foarte greu, căci aerul nu poate ușor străbate la ele; tot astfel se întâmplă și cu semânța puțin adâncită în pământ, cărei lipsindu-i umezeala necesară, capătă rădăcini slabe și ca urmare o plantă pipernicită, care foarte ușor suferă la geruri. Ca factorii germinațiunii să lucreze puternic și deopotrivă la toate semințele, se cere ca ele să fie puse la o anumită adâncime și această condițiune variază după plante, teren și climă; în unul și același teren și cu aceeași climă, la o adâncime semănăm trifoiul

și la alta porumbul. Stațiunea agronomică a fiecărei regiuni e datoare să publice datele respective, după experiențele făcute, lucru de altfel cunoscut în toată Germania.

Spre a putea satisface aceste cerințe ale semănăturii suntem siliți a semăna în rânduri cu mașina, ca fiind cea mai de preferat în acest scop. Ea așează toate semințele la o adâncime pe care noi voim, ținând seamă de cele sus zise. Efectul mașinei se cunoaște la răsărirea plantelor semămate cu ea, căci ele prind rădăcini puternice și nu sufer așa ușor la geruri sau uscăciuni. Afară de aceasta semănatul în rânduri cu mașina, dau plantelor și spațiul cerut de ele spre o dezvoltare normală. Semănând cu mașina prin înprăstiere, sau cu mâna, semințele cad de regulă în unele locuri mai mult în altele mai puțin; în primul caz plantelor lipsindu-le spațiul necesar de dezvoltare, cresc anevoie, îndesându-se unele în altele, și mai ales cerealele produc un pai slab, spice scurte cu boabele mărunte, iar în al doilea caz aruncând puțină semăntă pe unele locuri am pierdut cu această greșală o parte din teren, care nu produce nimic deși am cheltuit cu el, prin arătură, gunoie etc. iar buruienile găsesc mijlocul de a se înmulți. Semănatul în rânduri mai are folosul că dezvoltă plantele deopotrivă, au mai puțină umbră și ca urmare a acestuia internodurile la cereale sunt mai apropiate și deci dau paiului o mai mare tărie, opunându-se astfel influenței vânturilor de a cădea. Prin semănare cu mașina cruțăm și din sămăntă care după V. Schwarz este cel puțin 20%, iar pentru un proprietar mare costul mașinei este deja plătit într'un an.

Livius Welovan.

Hohenheim.

PETRECERE

Vorbe de copil.

Marioara, fetiță de trei ani, șade pe genuchii tatălui său și-l întreabă mângâindu-l:

- Mă iubești tăticle?
  - Da, draguță.
  - Dar tot mai mult te iubesc eu pe tine!
  - De ce? întreabă tatăl mirat.
  - Findecă tu ai trei copii, eu am un singur tată.
-

Etatea la care trebuie să puși cărlanii la muncă.

— *Invățătorul.* Odată ce a împlinit cărlanul *trei ani*, el poate fi pus la muncă. Nu este bine a-l întrebuința mai de timpuriu pentru cuvântul că până la trei ani, el nu este destul de dezvoltat, având mușchii, oasele și închieturile fără putere.

Unii dintre sătenii noștri îi pune la muncă îndată ce au împlinit 2 ani și chiar mai de vreme. Acesta este un obicei rău, care face mari neajunsuri mânjilor, căci munca la o vârstă atât de fragetă le stânjenește creșterea, le strică picioarele, îi face a nu crește destul, a rămâne mici.

Da, punerea la muncă prea de tineri, ca și neîngrijirea, sunt pricini cari fac ca noi Românii, mai să nu avem cai mari, frumoși, după cum au alte nații, ca de pildă Ungurii.

— *Moș Gheorghe.* Când stăm să judecăm, așa este, se pune caii la muncă aproape de mânji, căci de, este nevoie creștinul.

— *Invățătorul.* Oricât de strimtorați am fi, nu trebuie să înhămăm sau să punem șeaua pe cal mai înainte de a avea cel puțin *trei ani*. La această etate se poate pune orice cal la muncă, cu condițiune de a nu-l munci prea mult, pentru faptul că chiar la trei ani creșterea calului nu este isprăvită, așa că un serviciu greu poate încă a-l jigni în dezvoltarea lui. Cumpătarea dar, în slujba ce cerem dela cai tineri, se va avea în totdeauna în vedere.

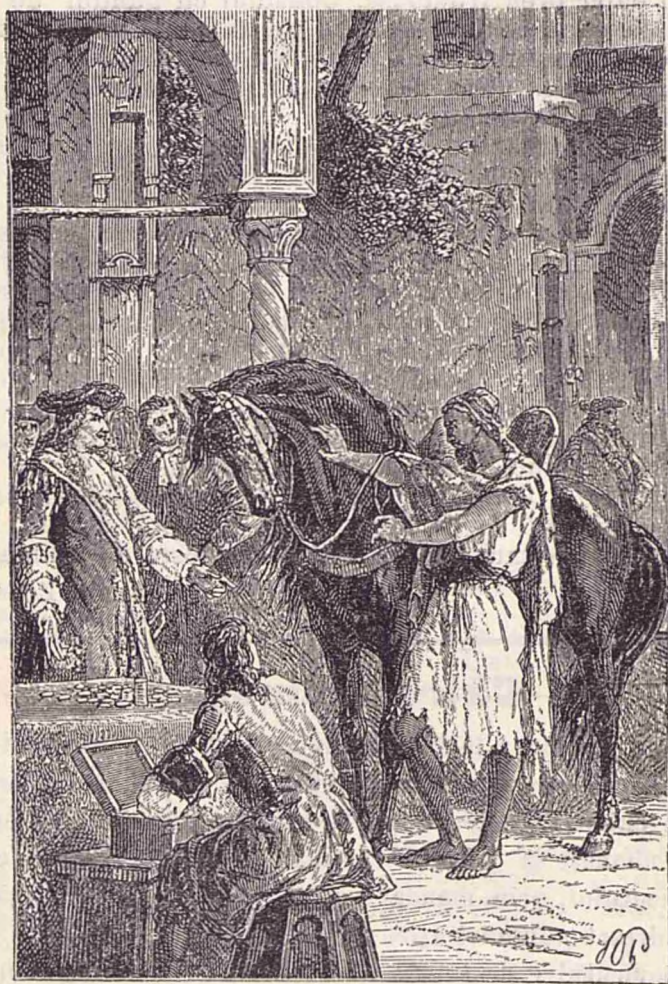
Ei nu se vor supune la muncă din greu, decât după ce au trecut de cinci ani, adică la *șase ani*, vârstă la care calul se socotește *adult, copt*. La această vârstă oasele lui sunt pe deplin formate, fierte, și statura terminată. Numai dela această etate înainte el își va îndeplini serviciul cu putere și rezistență.

— *Gheorghe Ion.* Apoi eu, d-le învățător, am pus pe negru meu la ham când a pornit pe al treilea an și totuși nu pare mai ridicat decât alți cai din sat, pe cari îi știu că au fost înhămați mai de timpuriu.

— *Invățătorul.* Trebuie priceput, că nu numai dela vârsta la care se pune la muncă calul, atârnă dezvoltarea lui, ci și de alte condițiuni. Felul cum muncește, cum îl hrănim, cum îl țesălăm, cum îl adăpăm, cum îi dăm sare, cum îl potcovim, etc., își au fiecare înrîurirea lor asupra însușirilor calului, pe care-l creștem, îl îngrijm. Putem pune un cal la muncă la 3 — 4 sau 5 ani chiar, el va rămâne tot mic și pipernicit dacă nu i s'a dat și nu i se dă bune îngrijiri. Când ca mânz s'a înțarcat prea de timpuriu, sau deși a fost înțarcat cu rost, s'a ținut însă în grajduri rău făcute nesănătoase, nehrănindu-se în deajuns, sau muncindu-se peste puterile lui.

În alte țări, caii se îngrijesc mai cu socoteală, decât la noi, așa de pildă în Ungaria ca și în Rusia, state vecine nouă, țăranul își iubește calul, îl crește și-l îngrijește cu multă râvnă și pricepere. Alte națiuni încă, ca de pildă Arabii, popor mult îndepărtat de noi, peste țări și mări, în

Arabul și calul său.

Asia, întrec pe orice alt norod în îngrijirea și creșterea cailor din care cauză calul arăbesc este vestit prin frumusețea și vioiciunea lui. De altfel, toată nădejdea Arabului este în calul lui, de aceea și zic ei: «Este de trei ori fericit călărețul care pleacă în războiu cu un cal bun, lui îi va da tori onoarea și viața.»

Se spune încă o mulțime de zicători și istorioare cu pri-

vire la îngrijirea și dragostea ce Arabul are pentru calul său. Așa să povestim una:

«*Darvieux*, consul al Franței în orașul *Seyda*, într'o călătorie prin *Ziban*, țară ce se găsește în apropiere de Arabia, îi ese în cale un sărman arab, care nu avea altă avere decât o eapă prea frumoasă. Consulul cu gândul de a trimete acea eapă regelui Franței de atunci, Ludovic al XIV, îi propune Arabului de a-i vinde eapa. Arabul strimtorat din cauza lipsei, stete câtvă timp pe gânduri, în cele din urmă cade la învoeală, cere însă un preț necrezut de mare. Consulul neîndrăznind a da un așa mare preț, a scris regelui pentru a cere încuviințare. Ludovic al XIV îi trimese ordin de a cumpără calul.

Consulul vesti fără întârziere pe Arab, care sosește călare pe mândra sa eapă; i se numără prețul convenit. Arabul îmbrăcat cu totul sdrențaros, stă în picioare lângă eapa lui, uitându-se lung la bani, își aruncă apoi ochii către eapă și suspinând-i zise: «A! ce fac eu, te dau? La europeni cari te va face nefericită! Nu! rămâi cu mine frumoasa mea! Fii bucuria mea și a copiilor mei.»

Zicând aceste cuvinte, se asvârli pe ea, și își reluă calea de unde venise, bine înțeles fără a luă banii.»

— *Gheorghe Ion*. Mult și-a iubit dobitocul bietul om.

— *Invățătorul*. Și l'a iubit, ca pe un copil al său, nu ca unii dintre noi, cari nu are nici o dragoste de animale.

(Va urma).

Irimia Popescu.
Medic Veterinar

Către abonați.

Suntem deja în a 6-a lună din anul al VIII-lea și totuși un bun număr de abonați, n'au înaintat încă costul abonamentului, ba unii chiar datoresc și pe trecut. Rugăm cu insistență pe domnii abonați să trimită cât mai neîntârziat micul cost al abonamentului, prin mandat poștal, care nu costă decât 0,05 bani, adresat administrației noastre.

Abonamentul e destul de mic pentru ca domnii abonați să nu ne silească a face cheltueli zadarnice pentru încasarea lui. Pe cei ce ne datoresc din anii trecuți, îi înștiințăm că dacă până la 30 Martie nu-și vor achită datoriile, cel puțin în parte, le vom suspenda trimeterea revistei, luând și alte măsuri pentru a ne câștiga dreptul nostru, de oarece noi n'am trimis nimănui revista fără să ne fi fost cerută.

ADMINISTRAȚIA

Să fugi de fapta rea...

Să fugi de fapta rea, creștine,
Ascultă-al Domnului cuvânt,
Și făptuește numai bine
Din leagăn până la mormânt.

Atunci c'un zâmbet fericit
Vei trece prin această viață,
Și însă-și moartea liniștit
Putea-vei s'o privești în față.

Atunci plug, seceră și sapă
Vor fi ușoare 'n mâna ta;
Și lângă un ulcior de apă
Ca lângă vin tu vei cânta.

Iar când muri-vei, mult popor,
Nepoți, cu lacrimi te-or jeli;
Și flori din lacrămile lor
Pe-al tău mormânt vor răsări.

Trad. de P. Dulfu.

CUM SE SCRIA PE LA 1845

La anul 1845, Nicolae Bălcescu și A. Treb. Laurian care în introducerea la cursul de Istorie pe atunci, zicea: «Românii au trebuință astăzi să se întemeze în patriotism și în curaj și să câștige statornicie în caracter»; Bălcescu și Laurian, zic, au început publicarea unei reviste lunare: «Magazin Istoric pentru Dacia» revistă care a eșit câțiva ani și care e destul de cunoscută tutulor. Răsfoind publicația aceasta am observat multe lucruri: Titlul: «Magazin Istoric pentru Dacia» e tipărit cu litere latine, iar restul copertei cu slove cirilice.

Dela anul 1846, redactorii anunță pe copertă:

Pentru figura cea supărătoare a unor litere pentru că se încurcă prea lesne cu altele, s'au pus:

b în loc de «

f în loc de ꝛ

k în loc de «

l în loc de a
r în loc de p
ț în loc de u
g în loc de y

La anul 1847, tot ca să înlocuiască figuri supărătoare, cei doi redactori mai înlocuiesc o mulțime de slove. Ei încep a scrie cu litere pe â, ă, v, p, r, h, g, gh, c, ch, sce, și, ti.

La 1848 în fine, găsim pe copertă: «Cu ajutorul lui Dumnezeu și cu înțelegerea Românilor, ne-am curățit scriptura de cârligele cele urite chirilice, și am rămas cu literile cele curat românești. Adică s'a pus...» etc.

Tot în numerile din anul 1848, se publică amândouă alfabetele, pentru ca cetitorii obicinuiți pân'atunci cu grafia cirilică, să poată învăța și literile latine și să vadă cum zic editorii: «Comparația între literile române și cele chirilice».

Înăbușirea Revoluției a lipsit țara și de această publicație foarte importantă, ca de multe altele.

D. Teleor.

Mai bine o invoială strâmbă decât o judecată dreaptă.

— Din popor. —

Ce-i trăznește unuia în cap, să-și facă o mantă; dar vezi, nu ca la toată lumea, ci ca a lui să nu fie la nimeni.

— Și fără multă zăbavă să și duce la croitor.

— Bună vreme, meștere.

— Mulțumesc, boerule.

— Știi una?

— Oiu ști, de mi-i spune.

— Să mi faci o mantă, dar *ca la mine, să nu fie la nimeni.*

— Să prea poate, boerule; numai să nu vii după dânsa *în nici o zi a săptămânii.*

— Bine, dar câte parale?

— Din preț, ne-om împacă noi repede, că pentru așa odor, un boer, ca d-ta, plătește bine și nu se uită, că dă un ban mai mult.

— Și în adevăr, tocmeala s'a făcut în scurt. După ce a dat arvună boerul plecă vesel, că are să-și aibă mantaua dorită.

Au trecut toate zilele săptămânii acelia și boerul, crezând că a venit timpul, să se ducă, să primească mantaua, a trecut iar pe la croitor.

— Bună vremea meștere.

— Mulțumesc, boerule.

— Mantaua-i gata?

— Are să fie gata; dar ai uitat un lucru: încă nu s'a împlinit termenul ce mi-ai dat ca să și-o gâtesc.

— Ce vorbești cai verzi pe pereți!

— Ba, de loc. Nu ne-a fost vorba, să nu vii în nici o zi a săptămânii?

— He, he! Cum văd, d-ta ai de gând să-mi gătești lucrul tocmai la paștele calului. Ai socotit să mă tragi pe sfoară, dar asta n'o mai fi! Hai, apucă-te de mantă, cât e lucru cu cinste, că de nu, am să te port și prin judecată!

— Judecată ori nejudecată! Un lucru te rog: să vii, cum ne-a fost vorba, că de nu, curat, *că-ți găsești mantaua cu mine*, zise croitorul zâmbind.

Trântind ușa de ciudă, boerul eși și se duse de-a dreptul la judecător și s'a jeluia lui.

Judecătorul l-a chemat și pe croitor și apoi i-a întrebat pe fiecare, cum stă pricina.

Boerul zise:

— M'am împăcat cu acest croitor, să-mi facă o mantă, ca la mine la nimeni.

— Și-a spus, căți face? mai întrebă judecătorul.

— Da.

— Ai auzit, meștere croitor, de ce se plânge d-lui?

— Am auzit.

— E adevărat?

— E preă adevărat; numai un lucru a uitat să spuie.

— Ce?

— După vorba, pe care am avut-o, boerul nu trebuia să vie în nici o zi a săptămânii.

— Adevărat e? boerule.

— Prea adevărat, dar . . . . .

— Destul, zise judecătorul, luându-i vorba din gură, și apoi gândindu-se puțin mai adăogă:

— Dreapta judecată cere ca amândoi să fiți legați alătura cu o funie și să vi se dea drumul din vârful stâncii dela marginea orașului. Dumnezeu va alege cine are mai multă dreptate! Zis și făcut. Iată acum pe amândoi împricinații legați cobză unul lângă altul cu o frânghie. La un semn al judecătorului un om îi îmbrânci la vale.

Și cum povârnișul era repede, se rostogoliau sărmanii, par'că ar fi fost o minge, lovindu-se de bolovanii ce veniau în cale. Stâlcitură ca a lor mai rar!

Boerul uitase de mantaua lui cea dișanțată și croitorul de vorbe în doi peri.

Cum se învărtiau ei, când boerul eră dedesubt strigă:

— Fie, cum ar fi, numai să fie.

Croitorul, care îi luă iute locul, răspunde:

— Vină, când îi veni, că ți-o dau.

— De câte ori or fi zis ei asta până în fundul văii, nu știu; dar pot să spui că, la sfârșitul drumului erau împăcați.

S'a bucurat și judecătorul, când a aflat de aceasta și văzând că Dumnezeu dorește pacea între oameni, le-a dat drumul.

După câteva zile croitorul, dând boerului mantaua cusută

frumos — dar ca la toți oamenii — zise surâzând către mușteriu
său, care alergase la judecător:

— Ce zici? Nu-i mai bine o învoială strâmbă decât o
judecată dreaptă.

— Asta-i de când lumea.

V. D. Ștefănescu.
Rădăuți.

BOGĂȚIA

Un sărman tânăr se întâlnește odată cu fostul său profesor și i-se tânguie cu amărăciune cât de rău îi merge și cum cutare din foștii săi colegi de școală se află cu mult mai bine decât dânsul, cum s'a îmbogățit, pe când el din potrivă duce lipsă de toate.

«Ești tu în adevăr atât de sărac? îi zise profesorul». Tu îmi pari că te bucuri de o deplină sănătate! Mâna aceasta, urmă el mai departe care e puternică și îndemânică la muncă, ai voi tu să lași să ți-o taie pentru o mie de franci?» «Să mă ferească Dumnezeu!» zise tânărul «Cum ar putea să îmi vie una ca aceasta în minte!» «Și ochii tăi, urmă profesorul care privesc cu atâta seninătate în lumea această frumoasă a lui Dumnezeu, pentru câți bani i-ai da tu în schimb? Și auzul tău, prin care străbate cântecul pasărilor și glasul prietenilor tăi, l-ai schimba tu pentru comorile unui rege?» — De sigur că nu!», răspunse tânărul. — «Acum dar, urmă profesorul, nu te mai plânge, că ești sărac. Tu ai averi cari întrec și cântăresc mai mult decât toți banii din lume!».

Cât de scumpă este sănătatea. Omul să se roage bunului Dumnezeu pentru sănătatea lui și a ființelor scumpe lui.

A. Vântul.
Profesor.

Locul cel mai cald din Europa.— Cetatea Malaga din Spania este locul cel mai cald din Europa. Căldura mijlocie a zilei e 19.1 grade Celsius, luna cea mai călduroasă, August, are temperatura de 27.1 grade.

O circulară (1).

Domnule Agent,

În pachetele cu No. . . . printre alte cărți pentru biblioteci, v'am trimis și o mică broșură intitulată «*Napii Porcești sau Topinamburii (Heliantus tubercus)*» de d-l Dim. Hagi Theodorachy.

Din cuprinsul acestei cărți veți vedea că această plantă furageră se cultivă în Franța și Ungaria mai cu seamă, pe o scară mare, pentru valoarea sa alimentară în hrana vitelor, căci conține aproape aceleași principii hrănitoare ca și cartoful.

Topinamburul sau napul porcesc este o plantă rustică, se mulțumește și cu pământurile cele mai sărace, rezistentă la secetă ca și la gerurile cele mai simțitoare și se înmulțește cu mare repeziciune, prin urmare clima țării noastre îi convine cu desăvârșire și merită să ocupe un loc în sistemul de cultură și la noi în țară.

Vă invit dar să luați măsuri a introduce pe Domeniul ce Administrați și această plantă în proporție cu trebuințele ce ați avea pentru hrana vitelor și a o răspândi în viitor și printre locuitorii de pe Domeniile Coroanei.

Nu cred de prisos a vă atrage atențiunea cu această ocaziune și asupra introducerii în cultură a unor plante furagere ca *Con-souda și Sorghum Sacharatum* cari se pretinde că rezistă la secetă mai mult ca plantele noastre obișnuite și că dau un nutreț bun atât verde cât și uscat.

Ne veți arăta dar ce cantitate de semințe de asemenea plante să vă trimit pentru a le cultiva în mic, urmărind și ținându-ne în curent cu mersul vegetației lor și dacă rezultatele vor fi bune se vor putea mări culturile treptat cu trebuințele locale.

Nu uitați că ținta noastră este de a face toate încercările și eforturile putincioase pentru a deșteptă pe țărani și a le îmbunătăți traiul, ceea ce depinde într'o măsură destul de mare de starea lor.

Administrator, Ion Kalinderu.

Medicina Poporană

Rețetă pentru buba neagră.

Se iau cantități egale de săpun bun turcesc de spirt, și var; se amestecă până se face ca o alifie. Într'o foaie de hârtie vânătă, groasă, se face o tăietură, prin care să treacă buba în afară. Se pune alifia pe bubă și se ține acolo, cât ar putea suferi bolnavul; dar dacă pielea cea neagră de pe deasupra nu se ia, să se pună de vre-o patru-cinci ori varul cu săpun. De se usucă alifia, s'o moaie cu

(1) Adresată agenților Domeniilor Coroanei.

apă și s'o puie pe bubă. Intâmplându-se ca nici atunci să nu se ridice piețița, s'o taie cu foarfecele la margine. După ce se va luă, să se spele rana cu ceaiu de ferecă, la care e bine să se adauge și puține stafide negre. In cazul când rana e mare, va fi nevoie și de următoarea alifie, pentru ca să se tămăduie:

Ceară galbenă,
Rășină albă,
Zahăr canar,
Samsacâz,
Tămâie albă.

Se ia din toate câte-o lingură de masă. Tămâia și zahărul se pisează în pulbere; sacâzul, ceara și rășina se topesc deosebit, se strecoară și se amestecă cu unt. Se toarnă apoi prafurile la un loc, și se amestecă cu o lingură curată. Se unge o petecuță de in sau de cânepă, (de bumbac să nu fie că obrintește) și, după ce se spală rana cu ferecă, se aplică peticuța cea unsă cu alifie. Să se spele de două ori pe zi.

Fie rana cât de mare, cu această alifie se tămăduie.

Xenia.

Copiii bețivilor sunt pociți, idioți și zac de boale urâte.

6 FAPTĂ BUNĂ

În seara de 30 Ianuarie a. c. a fost o frumoasă serbare la școala de pe *Domeniul Coroanei Rușefu* din jud. Brăila, la care au luat parte persoanele mai de seamă din localitate, cum și un mare număr de țărani.

Pusă sub patronagiul societății economice culturale «Al. N. Lahovary», și dată în beneficiul elevilor săraci și a locuitorului Ion D. Pană, care a avut nenorocirea să piardă, în timp de două luni, soția și 3 copii, serbarea a întrecut ori ce așteptare. Pe lângă influența morală ce a avut prin cântecile patriotice executate de corul școlar și prin anecdotele și bucățile de teatru: «La noi în sat» și «Moș Ion Roată», jucate tot de elevi, reprezentația a adus și un venit curat de 69 lei și 30 bani, din cari s'au dat 19 lei și 40 bani locuitorului sus numit, iar cu restul de 50 lei și încă o sumă dăruită de societate, s'au cumpărat haine la 19 elevi și 5 eleve dintre cei mai lipsiți.

Impărțirea acestor ajutoare s'a făcut în ziua de 13 Februarie a. c. cu ocaziunea unei întruniri organizată de aceeași societate.

Înainte de distribuirea hainelor s'au ținut trei conferințe de către domnii: D. Popescu, șeful Regiei Domeniului Coroanei, învățător Bălăbănescu și Preotul Berdan, cari au vorbit despre pătulele de rezervă, creșterea vitelor, cultura legumelor, despre milostenie și despre datoria ce au toți de a se supune și a ascultă de legile țării, de mai marii lor și de toți oamenii de bine. Disertațiunile au fost ascultate cu toată tuarea aminte, iar la urmă locuitorii, devotați ca totdeauna Administrației Domeniului Coroanei, au adus vii mulțumiri *d-lui Ion Kalinderu*, pentru că se interesează atâta de ei și face totul pentru bună starea lor. S'au declarat tot deodată gata a primi și ezeacă instrucțiunile ce li se vor da pentru a preîntâmpina lipsurile cauzate de recolta rea sau alte împrejurări, fie prin înființarea magaziiilor de rezervă, fie printr'o altă măsură, ce va crede mai potrivită.

Făcând această dare de seamă nu pot să nu insist asupra ideii fericite a d-lui Kalinderu de a da societăților economice și un caracter cultural.

Membrii comitetului fiind în continuă legătură cu sătenii, au asupra lor o înrăurire mai mare, așa că sunt mai curând ascultați. Ei pot să pună mai ușor la cale diferite îmbunătățiri și fapte bune, ca cea de sus, care nu e cea dântâi pe acest domeniu. Nu e mult decând societatea a mai dat o reprezentație în folosul unor incendiați, ajutându-i să-și refacă gospodăriile. Atunci venitul a fost mai mare, pentru că și oamenii stăteau mai bine.

În privința activității societății de pe Domeniul Coroanei Rușefu, ași mai putea adăoga, că la îndemnul d-lui Ion Kalinderu a cumpărat, în rate, o garnitură de treer, care azi e aproape plătită, în cea mai mare parte cu din venitul ce a dat, și servește locuitorilor la timp și pe un preț mai efin decât plăteau altădată.

Cineva

DIN LITERATURA POPORALĂ

Cântecile poporului Român din Bucovina.

Cărăbușe de pe deal
Ce vii bădiță așa rar;
Cărăușe de pe șes,
Ași veni puică mai des,
Dar când vreau să viu la voi
Mă strigă maica 'napoi.

Vino bădiță Joi seara
Că atunci 'i dulce gura
Eacă spun cu jurământ,
Că am să mă țin de cuvânt.

Pentru bădița ce mii drag,
Cale n'am și cale fac.
Pentru bădița ce-l iubesc,
Cale n'am și tot pornesc.

Dragostea 'i ca miera dulce,
De unde guști nu te-ai mai duce;

Miere dulce 'i dragostea,
De unde guști tot ai gustă.

Trandafir Moldovenesc (1)
După cine mă țopesc,
După puica din alt sat
Că 'i dulce la sărutat,
Că ea 'i albă ca o floare
Inima de drag mă doare.

Frunză verde foae lată
Dragostea d'intâiași dată,
Ca garoafa lângă baltă
Inflorită rourată;
Dragostea de-a doua oară,
Mărăcine din ogoare;
Sărutarea cea d'intâie,
'I fragă dulce de câmpie;
Sărutarea cea din urmă,
'I căpșună plină de brumă.

Gh. Manolescu.

Vărleni-Vâlcea.

Bibliografie.

A apărut broșura a X-a din biblioteca Societății «Steaua» și anume: „Ce se poate învăța dela un drum lung“, de dr. I. Simionescu, profesor la Universitatea din Iași. Broșura aceasta coprinde 13 scrisori ale lui Vasile Dumbravă, feciorul popei Dumbravă, dus la învățătură în străinătate, prin care arată tatălui său, cât de înfloritoare sunt satele și cât de bine trăiesc oamenii peacolo și ce trebuie făcut ca sa fie și la noi tot așa. Observațiunile, sfaturile și limba din această cărticică ne arată, că d-l Simionescu e un scriitor popular de mână întâia și de aceea o recomandăm cu toată căldura cititorilor. Să nu se găsească preot și învățător, care să n'o citească, căci le va folosi și lor și poporului în mijlocul căruia trăiesc. Broșura costă numai 0,15 bani și se găsește la toți debitanții de tutun.

P.

1) Țăranii români din Bucovina înțeleg prin Moldovan tot ce este românesc și v rbește românește. Ei nu cunosc o Românie ci cunosc Moldovă din cari spun că se trag cu toții.

Informațiuni

D-l M. Vlădescu, Ministrul Instrucțiunii publice și al Cultelor, primește audiențe la Minister, Marțea și Vinerea, dela orele 10—12 a. m.; d-l Secretar general în toate zilele dela 11—12 a. m.

* * *

Prin deciziune Ministerială, toți absolvenții și absolventele școalelor normale de institutori și institutoare, cari astăzi funcționează ca învățători, au fost excluși din tabloul celor chemați a trece examenul de definitivat pentru anul acesta, rămânând a fi chemați atunci când vor fi numiți în învățământul primar urban.

*

În locul revistei «*Cercul studiilor militare*» va apare «*Butelînul militar*» pentru Armate și Marine, redactat de un Comitet de tineri ofițeri de toate armele, cărora domnul General Crainiceanu va continua a le arată calea cea bună.

Comitetul, având în vedere numai interesul armatei, a hotărât reducerea abonamentului la 9 lei anual, plătiți în două rate, la mijlocul fiecărui semestru, iar pentru Biblioteci, Lei 8 anual.

Sediul «Cercului» este în str. Berzei No. 39. București.

*

Martți, 22 Fevruarie a. c., orele 5¹/₂ seara, s'a întrunit comitetul societății culturale „*Steaua*” în ședință lunară, sub președinția domnului Ioan Kalinderu, administratorul Domeniului Coroanii:

Au luat parte domni Sp. Haret, Sava Șomănescu, I. Procop. Dumitrescu, Chr. Negoescu, P. Garboviceanu și ceilalți membri ai comitetului, și s'au luat mai multe hotărâri în privința numeroaselor manuscrise prezentate pentru a fi publicate în biblioteca populară. S'a decis, de asemenea, că începând din acest an, să se trimită, ca premii, tuturor membrilor societății câte unul sau mai multe exemplare, după putință, din cărțile ce vor apare în viitor. Aceste cărțile se vor distribui atât în scopul răspândirii lor, cât mai ales pentru a interesă și mai mult pe societari la opera la care contribue.

Măsura aceasta s'a luat în unanimitate, deși impune societății sacrificii destul de însemnate față de reștrânsele mijloace de cari dispune, și se așteaptă dela ea cele mai bune rezultate. Într'adevăr scopul acestei societăți fiind de a dezvoltă gustul de cetit la țară și de a lucră ca acesta să se dezvolte în bine, prin răspândirea de scrieri folositoare în locul celor cu tendințe imorale sau contrarii statului și ideii naționale române, e de cea mai mare însemnătate pentru răspândirea și întărirea învățaturii în popor.

Pentru ajungerea scopului, societatea a tipărit până acum 10 broșuri, din cari s'au vîndut 320.000 exemplare, o sumă destul de satisfăcătoare mai ales că mijloacele de vînzare sunt foarte

restrânse. În lipsa unei legi de colportagiu, desfacerea cărțicelilor s'a făcut prin revizorii școlari, învățători, agenții Regiei Monopolurilor statului și ai Administrațiunii Domeniului Coroanei, cu modestul preț de 15 bani pentru 96 pagine bine scrise. Afară de aceea, societatea a încurajat pe mai mulți învățători cari au publicat diferite scrieri și chiar în ședința de acum a încuviințat un ajutor de 60 lei învățătorului Rădulescu Codin din Priboeni (Muscel).

Odată cu trimiterea cărțicelilor la membrii societății, societatea va împărți un apel călduros, în care va arăta nevoia răspândirii și întăririi învățaturii în popor cum și importanța bibliotecii sale populare, care e singura în țară de acest fel. Nu ne îndoim că glasul oamenilor de bine din capul «Stelei» va fi ascultat și la timp ne vom face o plăcere a publică apelul, îndemnând pe cititori să dea tot sprijinul acestei societăți binefăcătoare și naționale.

* * *

Tot Marți, la ora 6 $\frac{1}{2}$ p. m., s'a întrunit în localul Administrației Domeniului Coroanei, sub președinția d-lui I. Kalinderu, comitetul revistei noastre D-l Const. C. Popovici-Tașcă, membru în comitet și administratorul revistei, a dat citire situației financiare și a abonațiilor revistei până în seara zilei de 31 Ianuarie a. c. adică pe 4 luni din anul al VIII-lea. A expus asemenea diversele demersuri făcute, pentru bunul mers al revistei, pe cari Comitetul le-a încuviințat.

DE LA SATE

În ajunul Crăciunului, d-l Ion G. Lahovary, a dat o mare serbare cu pom de Crăciun pentru sătenii din comuna Budești (jud. Argeș), proprietatea d-lor George I. Lahovary și Ion N. Lahovary.

La orele 8 seara se aprinseră lumânările copacului ce fusese pus într'un pavilion din mijlocul grădinei

La picioarele bradului eră reprezentată cu figuri de gips nașterea mântuitorului nostru Iisus Christos, iar pe crăci erau agățate sute de obiecte cari de cari mai frumoase, și de jur împrejurul copacului fusese așezate foarte artistic o mulțime de jucării destinate a fi împărțite micilor copilași din sat, cari priveau uimiți la copac, ceea ce nu mai văzuseră încă până acum. D-l Ion G. Lahovary, în urmă distribui el însuși fiecărui copil câte o jucărie, iar sătenilor le dete diferite obiecte din pom.

Entuziasmul sătenilor pentru proprietari eră de nedescris.

Preot.

Ca să scăpați de burueni și erburi de pe drumurile și cărările grădinei, să presărați sare de bucătărie pe aceste cărări. Clorul ce se găsește în sare, prăpădește buruenile.

Un efect tot așa de bun îl are și țiteiul.

Albinele și pomii roditori.

În vechime se credea că albinile fac mare rău pomăritului. Între altele li se aduceau învinuirea că ciupesc fructele, sau fac pomii neroditori prin faptul că iau polenul și nectarul dela flori.

Azi suntem în măsură să cunoaștem mai bine rolul albinelor în pomicultură. Contrariu, aceste mintoase insecte, sunt agenții fecundațiunii pomilor și a altor plante.

Iată, însă, că Americanii se plâng de albine. Pe lângă folosul ce le aduce albina ajutând la fecundația florilor, le aduce și pagube, de oarece albinele sunt transmisătoare ale boalelor criptogamice; boale pe cari le iau dela pomii atinși și le împărtășie pe cei sănătoși.

La Washington s'a făcut următoarea experiență: s'au înconjurat perii înaintea înfloririi lor cu un fel de pânză de sârmă, foarte subțire prin care nu putea să pătrundă nici insectele mari nici cele mici, de mărimea albinelor. Intapt albinele nu au atacat acești arbori de loc, pe când ceilalți din prejur cari, nu erau acoperiți cu pânză metalică, erau plini de albine și de toate felurile de insecte. Arborii aceștia au dat o foarte mică recoltă de fructe bune. Albinele dusesse, dar, cu adevărat, ciupercile vătămătoare prin perii cari acoper corpul și picioarele lor transmițându-le dela o floare la alta. Pagubele cauzate au fost foarte mari; Un mare arboricultor a păgubit într'un an, din cauza roilor, 45.000 franci, prin faptul că din 9.000 de arbori a pierdut 1.000 de tone de fructe. Va fi foarte interesant de a se studia chestiunea aceasta care e foarte interesantă, adică, dacă albinele sau alte insecte de specia și talia lor, mai propagă și alte boale. Această chestiune interesează pe ori și care arboricultor. sau amator de grădină fructiferă.

Din luma.

MULȚUMIRI

Părintele D. T. Popescu, parohul bisericii din comuna Glodeanu Siliștea, jud. Buzău aduce călduroase mulțumiri d-lor D. Rădulescu proprietar și Ilie Petrescu, mecanic, cum și doamnei Steliana I. V. Popescu pentru mai multe daruri făcute bisericii.

* * *

I. F. Popescu învățător diriginte al școlii Mierlești-Olt. în numele sătenilor și al copiilor dela școală, aduce călduroase mulțumiri d-lui C. Gabunea, inginer și proprietar în sus zisa comună, căci cu ocazia înființării băncii populare a ajutat mult atât intelectual cât și material; iar la examen a donat școlii peste 61 volume cărți, dintre care parte s'au dat elevilor merițoși, iar parte s'au oprit pentru bibliotecă.

Gheorghe I. Udrea, comptabilul băncii populare «Șoimu», com. Răcătău, jud. Bacău, aduce vii mulțumiri d-lor Alecu Gheorghiu și Alexandru Sdrobiș, de oarece pe cheltuiala d-lor au legat flexibil în piele, cal-

culatorul de dobânzi al băncii populare «Șoimu», apoi d-nii A. Gheorghiu în calitate de censor și A. Sdrobiș, președintele băncii, sunt niște aprigi luptători pentru ridicarea stărei materiale și morale a sătenilor, sprijinind din toate puterile, atât materialicește cât și moralicește, fiind devotați cu totul acestei binefăcătoare instituțiuni.

Banka Populară «Avântul» din com. Beuca, jud. Teleorman, primind de curând donațiunea de o sută lei din partea d-lui Crnst. A. Berindei, Președintele de Onoare al acelei Societăți; în numele Consiliului de administrație, d-l Nicolae Potlogeanu, Secretar-comptabil la sus numita Bancă, aduce «binevoitorului donator», cele mai adânci și respectoase mulțumiri, exprimându-i veșnică recunoștință.

L i c i t a ț i u n i

La Eforia spitalelor civile din București, se vor ține următoarele licitațiuni, pentru 1905—1906:

- 1) La 12 Martie 1905 orele 10 a. m., pentru făină și griș.
- 2) La 14 Martie 1905 orele 10 a. m., pentru deșertatul latrinelor.
- 3) La 15 Martie 1905 orele 10 a. m., pentru untura de porc.
- 4) La 16 Martie 1905 orele 10 a. m., pentru coloniale.
- 5) La 7 Aprilie 1905 orele 10 a. m., pentru 90 stânjeni cubi lemne de foc, necesare Spitalului Ploești.

În ziua de 24 Martie 1905, ora 10¹/₂ a. m., în comptul d-lui Dumitru Roman, pentru închirierea prăvăliei No. 1 din imobilul Eforiei (Casa Dancovici) din strada Sf. Vineri No. 2, colț cu Calea Moșilor, din Capitală, pentru restul periodului de închiriere, cu începere dela 23 Aprilie 1905, până la 23 Aprilie 1906.

garanție pentru admitere la licitație este de lei 600.

Supra oferte nu se primesc.

În ziua de 29 Martie 1905, ora 10¹/₂ a. m., pentru închirierea pe termen de 3 ani, cu începere dela 23 Aprilie 1905, a următoarelor imobile și anume:

«Din București.» — 1) Prăvălia No. 3 din palatul Băilor Eforiei, de pe Bulevardul Elisabeta, garanție provisorie lei 700.

2) Pivnița de sub prăvălia No. 4, din palatul Băilor Eforiei, garanție provisorie lei 75.

3) Casa din strada Labirint No. 76, compusă din 2 apartamente, se închiriază în total sau în parte, garanție provisorie lei 300.

«Din Sinaia.» — 4) Pavilionul Sf. Ana, garanție provisorie lei 25.

5) Pavilionul și popicăria dela pescărie, garanție provisorie lei 75.

Supra oferte nu se primesc

Pentru orice informațiuni, d-nii amatori se pot adresă la Serv. bunurilor Eforiei, în zilele și orele de lucru.

Puneți var la sfeclă.—Varul ajută la formarea rădăcinilor, a frunzelor, și la întreaga dezvoltare a sfecele. El grăbește transformarea materiilor nutritive în pământ, transformă materiile vătămătoare în materii nevătămătoare, afânează pământul, înlătură insectele vătămătoare sfecele precum și diferitele ei hoale, de pildă cangrena rădăcinilor, etc. Este un inamic neîmpăcat al rematodelor (vermi de sfeclă). Pământurilor cari au mai puțin de 5 părți la sută var, să se adauge numai decât var, ori moloz. Din cel din urmă mai mult, iar din cel dintâiu mai puțin.

„NAȚIONALĂ“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI

Capital în acțiuni întreg vărsat în aur . . . . . Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime și daune » 3 955 688.76

Idem format din capital și alte rezerve » 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite . . . . . Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ“ asigură contra incendiului, a «grindinei», contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sunt primite în toate combinațiunile obișnuite ca : «cas de moarte, supraviețuire, zestreșirentă». Sediul social în palatul Societății din str. Doamnei No 12, București. Reprezentanță generală în București, str. Smârdan No. 4. Agenții în toate orașele din țară.

AVEM O ȘCOALĂ GRTGDGXĂ

SÂNTA ELENA

Bulevardul Neatârării, 75
cu internat și externat

I. Școală superioară de educație și menaj.

Limbile Franceză, Germană vorbite, muzică, pictură, pian, croitorie de familie. Bucătărie, cultura gândacilor și borangicului.

II. Croitorie practică. Se învață croitoria în 3 ani. Se lucrează rochii bine și eftin cu o singură probă.

III. Tesătorie. Lână, bumbac, mătase, ștufe de haine și tot felul de pânzeturi și uniforme pentru școli.

IV. Tricotaj. Flanele, fuste, jambiere, ciorapi de lână și bumbac.

Se primește lână pentru dărăcit, făcut caere și tors.

Se primește gogoși pentru tras borangicul cu mașini sistematice.

Fondatorul școalei,

Preotul Iconom, **C. IONESCU.**

52-7

Cel mai mare și vast magazin și singurul care *vinde eftin*.

Dinloc sosesc Incălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii din propria noastră Fabrică, lucrate de noi.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi Lei 10.95, 11.95, 12.95, 13.95.

» » » Nasturi » 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.

» Lack cu Elastic sau Șireturi » 12.95, 13.95, 14.95.

» » » Nasturi » 13.95, 14.95, 15.95.

» Chevreau cu Elastic » 12.95, 13.95, 14.95.

» » » Nasturi » 13.95, 14.95, 15.95.

Prețuri corente la Ghete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi Lei 10.95, 12.95, 13.95.

» » » Botoni » 11.95, 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.

» » » Colori » » 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.

» Gems cu Nasturi și Șireturi » 7.95, 8.95, 9.95.

Pantofi de Chevreau albi decolțați » 6.95, 6.95.

Idem cu Șireturi și Nasturi » 6.95, 7.95, 8.95.

Idem de Lack diferite forme » 5.95, 6.95, 7.95, 8.95, 9.95.

Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați cu prețuri fabulos de eftine.

În tot deauna se găsesco mari cantități de mănuși Glacé, Albe, Colori, și Negre pentru Dame Lei 2.50.

» Bărbați » 2.95.

Rupându-se la incercare, se dă altă pereche.

Magasin la toate Sezioanele, Calea Victoriei No. 27, alături de Poliția Capitalei, București.

5%

Cupon de reducere pentru cititorii Albinei

Cititorii revistei vor ave un scădămint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.